

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11CoE/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813205621
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813205621.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: 1./ mal. K. K. R., nar. XX.XX.XXXX, 2./ mal. J. K. R., nar. XX.XX.XXXX, obaja zastúpení matkou Y. R., všetci bytom B., J. P. XXX/XX proti povinnému: J. R., bytom X. K., O.. J. XX, právne zastúpený JUDr. Zlaticou Hammerovou, advokátkou so sídlom Prievidza, G. Švéniho 4/A, pre vymoženie výživného s príslušenstvom, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 18. januára 2016, č. k. 15Er/1134/2013-297, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa v prvom výroku zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie a v druhom výroku zamietol návrh povinného na odklad exekúcie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnení 1/ a 2/ sa návrhom doručeným súdnemu exekútorovi dňa 18.02.2013 domáhali vykonania exekúcie voči povinnému pre vymoženie výživného s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/83/2010-47 zo dňa 29.10.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.12.2010 a vykonateľnosť dňa 11.12.2010. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi Mgr. Bernardovi Janíkovi udelené tamojším súdom dňa 14.06.2013. Návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 02.09.2014 povinný navrhol zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného poriadku z dôvodu zániku vymáhaného nároku. Povinný súčasne navrhol odklad exekúcie v zmysle § 56 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu, že možno očakávať, že exekúcia bude zastavená. Súd prvého stupňa uviedol, že vzhľadom na to, že toto konanie sa týka vymáhania výživného na obe mal. deti od 01.03.2013, otázkou výživného na mal. deti pred týmto dátumom a výživným na rozvedenú manželku v tomto konaní sa nezaoberal. Z predložených dokladov, vyjadrení a rozpisu súdneho exekútora mal preukázané, že povinný v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie platil výživné na mal. deti nasledovne: 300,- eur dňa 27.03.2013, 300,- eur dňa 30.04.2013, 300,- eur dňa 16.05.2013, 300,- eur dňa 28.06.2013, 600,- eur dňa 27.07.2013. Táto úhrada bola podľa vyjadrení matky mal. oprávnených, súdneho exekútora čl. 269, výpisu súdneho exekútora, úradného záznamu súdneho exekútora zo dňa 29.07.2013 na čl. 270, čestného prehlásenia Bc. F. X. zo dňa 04.09.2015 na čl. 271 a listu zo dňa 11.07.2014 na čl. 281 použitá celá na úhradu výživného na mal. deti, čím vznikol preplatok vo výške 300,- eur. V novembri prišla platba až 11.11.2013, teda nie do 10. dňa v mesiaci, a preto súdny exekútor započítal vzniknutý preplatok na výživné za mesiac november 2013, a následne platba, ktorá prišla 11.11.2013, bola započítaná už na mesiac december tak, ako to malo byť podľa exekučného titulu, do 10. dňa kalendárneho mesiaca, vždy mesačne vopred. Povinný ďalej uhradil 300,- eur dňa 08.08.2013, 300,- eur dňa 10.09.2013, 300,- eur dňa 10.10.2013, 300,- eur dňa 11.11.2013, 300,- eur dňa 10.12.2013 a 55,- eur dňa 10.01.2014. K tomu súd prvého stupňa uviedol, že z dokladov o úhrade, vyjadrenia matky mal. oprávnených, výpisu súdneho exekútora a zápisnice o pojednávaní zo dňa 06.08.2015 v konaní sp. zn. 9Er/1134/2013 vyplýva, že povinný dňa 10.01.2014 uhradil platbu vo výške 85,- eur (výž. 255,- eur preplatok, doplatok 85,- eur k 330,- eur), ktorá bola použitá vo výške 55,- eur na výživné na mal. deti a 30,- eur na výživné na bývalú manželku.

Tým mu vznikol nedoplatok vo výške 245,- eur. Uvedené vyplýva aj z úradného záznamu súdneho exekútora zo dňa 13.01.2014 na čl. 257. Dňa 10.02.2014 povinný uhradil sumu vo výške 800,- eur (výživné + doplatok), a preto súdny exekútor rozdelil túto sumu tak, že 450,- eur poukázal na výživné na deti (z toho 300,- eur bežné výživné a 150,- eur na úhradu vzniknutého nedoplatku, ktorý bol vo výške 245,- eur) a 350,- eur na úhradu výživného na bývalú manželku. Uvedené vyplýva z výpisu súdneho exekútora, vyjadrenia matky mal. oprávnených, dokladu o úhrade doloženom oprávnenou na čl. 283 a zápisnice o pojednávaní zo dňa 06.08.2015 v konaní sp. zn. 9Er/1134/2013. Na základe uvedeného vznikol povinnému nedoplatok vo výške 95,- eur (245,- eur - 150,- eur), ktorý nebol do dnešného dňa uhradený. Povinný ďalej uhradil 300,- eur dňa 10.03.2014, 300,- eur dňa 09.04.2014, 300,- eur dňa 10.05.2014, 300,- eur dňa 09.06.2014, 300,- eur dňa 03.07.2014, 300,- eur dňa 10.08.2014, 300,- eur dňa 10.09.2014, 300,- eur dňa 10.10.2014, 300,- eur dňa 10.11.2014, 300,- eur dňa 10.12.2014, 300,- eur dňa 09.01.2015, 300,- eur dňa 09.02.2015, 300,- eur dňa 10.03.2015, 300,- eur dňa 10.04.2015, 300,- eur dňa 10.05.2015, 300,- eur dňa 10.06.2015, 300,- eur dňa 10.07.2015, 300,- eur dňa 10.08.2015, 300,- eur dňa 10.09.2015, 300,- eur dňa 10.10.2015, 300,- eur dňa 10.11.2015, 300,- eur dňa 10.12.2015, 300,- eur dňa 10.01.2016. Súd prvého stupňa konštatoval, že z dôvodu úhrady pohľadávky zameškaného výživného by bolo možné zastaviť exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku. Avšak uvedené by bolo možné len v prípade, pokiaľ by povinný uhradil pohľadávku ešte pre začatím exekučného konania, teda pred podaním návrhu súdnemu exekútorovi (§ 36 ods. 2 Exekučného poriadku). To sa však v tomto prípade nestalo. V mesiaci marec 2013 uhradil výživné vo výške 300,- eur až dňa 27.03.2013, teda po začatí exekučného konania, ktoré sa v zmysle § 36 ods. 2 Exekučného poriadku začalo dňa 18.03.2013, a nie 18.02.2013, ako uvádza nesprávna pečiatka súdneho exekútora. Uvedené vyplýva aj zo skutočnosti, že návrh na vykonanie exekúcie bol spisovaný dňa 18.03.2013. V mesiaci apríl 2013 uhradil výživné vo výške 300,- eur až dňa 30.04.2013. Sám povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uznáva, že v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie platil výživné oneskorene. Úhradu pohľadávky po začatí exekučného konania už nie je možné považovať za dobrovoľné plnenie a toto plnenie sa už považuje za plnenie v rámci exekučného konania. V časti uhradenej časti pohľadávky je súdny exekútor povinný upustiť od vykonania exekúcie v zmysle § 46 ods. 8 Exekučného poriadku a pokračovať vo výkone exekúcie pre zvyšnú časť pohľadávky. Návrh na vykonanie exekúcie bol však podaný dôvodne, nakoľko povinný platil výživné v čase podania návrhu oneskorene a začal ho uhrádzať v plnej výške pravidelne v stanovenom termíne splatnosti až po začatí exekučného konania. Súd prvého stupňa zastával názor, že pre zastavenie exekúcie v zmysle § 80 Exekučného poriadku nie je splnený predpoklad, že exekúcia sa vedie už len pre bežné výživné, nakoľko povinný ešte neuhradil zameškané výživné na obe mal. deti spolu vo výške 95,- eur. Taktiež nie je splnený ani druhý predpoklad pre zastavenie exekúcie v zmysle tohto ustanovenia, t.j. že existujú skutočnosti opodstatňujúce záver, že povinný bude výživné naďalej plniť dobrovoľne a pravidelne. Žiadne takéto skutočnosti neboli povinným preukázané. Z predložených dokladov vyplýva, že povinný neuhrádzal výživné vždy v plnej výške dobrovoľne a pravidelne v stanovenom termíne splatnosti. Povinný začal platiť výživné pravidelne v plnej výške až po začatí exekučného konania, teda až v rámci výkonu exekúcie. Povinný vo svojom návrhu len sľubuje, že svoju povinnosť bude aj naďalej v stanovenej výške a určenom termíne plniť dobrovoľne. To však za žiadnych okolností nemožno považovať za preukázanie týchto skutočností. Takou skutočnosťou by bolo napríklad preukázanie zriadenia trvalého príkazu povinným. Pri posudzovaní splnenia tohto predpokladu súd prvého stupňa zobral do úvahy celkové správanie povinného, jeho snahu o splatenie dlhu, súčinnosť poskytovanú v exekučnom konaní a v neposlednom rade aj plnenie jeho ďalších platobných povinností. Z elektronického registra mal taktiež preukázané, že voči povinnému sa vedie aj konanie pod sp. zn. 9Er/1134/2013, kde je oprávneným matka mal. oprávnených v tomto konaní, ktoré sa vedie pre vymoženie výživného na rozvedeného manžela, čo tiež preukazuje skutočnosť, že si povinný neplní aj iné platobné povinnosti. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 7C/83/2010-47 zo dňa 29.10.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.12.2010 a vykonateľnosť dňa 11.12.2010, bol povinný zaviazaný platiť na výživu mal. K. K. sumou 200,- eur a na mal. J. K. sumou 100,- eur mesačne vždy vopred, najneskôr do 10. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky, a to počnúc právoplatnosťou rozhodnutia o rozvod manželstva. V zmysle § 76 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine výživné sa platí v pravidelných, opakujúcich sa sumách, ktoré sú ročné vždy na mesiac dopredu. Povinný si musí byť vedomý, že ide o pravidelne opakujúcu sa dávku, ktorej splátky sú ročné vždy na mesiac dopredu, a povinný je ich povinný platiť k rukám matky a že v tomto prípade ide o výkon exekúcie nielen pre zameškané výživné, ale aj pre bežné výživné do budúcnosti. Povinný taktiež ešte neuhradil trovy exekúcie. Tie podľa vyjadrení súdneho exekútora zo dňa 10.09.2014 a 27.10.2015 a predloženého dokladu o úhrade sumy vo výške 177,12 eur zo dňa 25.07.2013 boli uhradené len čiastočne. Na trovy exekúcie je potrebné uhradiť ešte sumu 1 253,57 eur.

Pokiaľ ich povinný neuhradí, súdny exekútor je oprávnený ich vymôcť niektorým zo spôsobov uvedených v § 63 ods. 1 Exekučného poriadku (§ 200 ods. 3 Exekučného poriadku). Povinný neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, alebo iné dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia neprípustná. Povinný neuviedol ani žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod pre zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1, 2, § 80 Exekučného poriadku a ani nie je známy žiadny dôvod uvedený v § 57 ods. 1, 2, § 80 Exekučného poriadku, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená. Rozhodujúc o odklade exekúcie súd prvého stupňa konštatoval, že povinný neodôvodnil podaný návrh žiadnou zo zákona ustanovených skutočností, pre ktoré by mohol súd jeho návrhu vyhovieť. Povinný nepožiadaval o odklad exekúcie zo sociálnych dôvodov prechodného charakteru podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, ani preto, že by išlo o cudzie rozhodnutie a v štáte, v ktorom bolo vydané, by toto rozhodnutie bolo napadnuté opravným prostriedkom, a to až do právoplatného rozhodnutia o opravnom prostriedku. Dôvodom návrhu na odklad nie je ani situácia, že by neodkladná exekúcia mohla zabrániť povinnému poskytovať alebo zabezpečovať zdravotnú starostlivosť podľa osobitných predpisov. Povinný svoj návrh odôvodnil len tým, že možno očakávať, že exekúcia bude zastavená z dôvodu úhrady pohľadávky. So záverom povinného sa súd prvého stupňa nestotožnil, pretože o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie rozhoduje po predchádzajúcom preverení stavu exekúcie, vyjadrení sa oprávnenej a súdneho exekútora k exekúcii, z ktorých vyjadrení vyplýva, že povinný má naďalej nedoplatok na výživnom na maloleté deti, trovy exekúcie uhradil čiastočne, teda exekúcia sa vedie dôvodne. Samotné podanie návrhu povinného na zastavenie exekúcie ešte nezakladá predpoklad, že exekúcia bude zastavená, a teda je tu dôvod pre povolenie odkladu podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená. Skutočnosťou naďalej zostáva, že exekúcia sa začala dôvodne, nakoľko sa povinný dostal so svojou pohľadávkou do omeškania, oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie a exekúcia sa naďalej vedie na podklade exekučného titulu, ktorého právoplatnosť a vykonateľnosť nebola spochybnená. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s návrhom povinného na odklad exekúcie zamietol.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku, ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný, nakoľko zastával názor, že nie je dôvod na pokračovanie núteného výkonu vymáhania výživného prostredníctvom exekúcie. Povinný poukázal na vykonané platby za obdobie od r. 2011 - 2015, na základe čoho zastával názor, že súd prvého stupňa dospel na základe prevedeného zistenia z predložených dokladov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď ustálil, že na zameškanom výživnom dlhuje sumu 95,- eur. Rozhodnutie považoval za nesprávne tiež z dôvodu, že z neho nie je zrejmé, za ktoré obdobie malo vzniknúť zameškané výživné vo výške 95,- eur. Súd prvého stupňa pri tomto zistení mal konštatovať, že na výživnom dlhuje sumu 95,- eur ako dlžné bežné výživné a v rozhodnutí uviesť, v akej časti je dôvodné viesť voči povinnému ďalej exekúciu a za ktoré obdobie vznikol tento nedoplatok. Uviedol, že dňa 10.02.2014 uhradil sumu vo výške 800,- eur, z ktorej 290,- eur bolo zaplatených na výživné na deti za mesiac marec 2014, keďže mesiac predtým, teda dňa 08.01.2014, bolo poslaných 10,- eur na deti už za mesiac marec 2014. Suma 150,- eur bola zaslaná na výživné na manželku za mesiac marec 2014 a 360,- eur bol doplatok na výživné na rozvedenú manželku po zmene rozhodnutia, z toho 120,- eur výživné na rozvedenú manželku za mesiac december 2013, suma 120,- eur výživné na rozvedenú manželku za mesiac január 2014 a 120,- eur výživné na rozvedenú manželku za mesiac február 2014. Povinný v podanom odvolaní ďalej rozpísal poskytnuté platby, ktoré priložil ako prílohu odvolania. Prvostupňové rozhodnutie považoval za nesprávne tiež v tom, keď súd ustálil, že nemožno prijať záver, že výživné bude plniť dobrovoľne a pravidelne. Zastával názor, že návrh na zastavenie exekúcie bol daný dôvodne, nakoľko z predložených dokladov je zrejmé, že ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie má všetky finančné povinnosti splnené. Pokiaľ by pripustil možnosť, že na výživnom dlhuje 95,- eur, uviedol, že by išlo o nedoplatok na bežnom výživnom. Keďže nemá zameškané výživné, zastával názor, že je splnený predpoklad na zastavenie exekúcie podľa § 80 Exekučného poriadku. Záverom uviedol, že výživné plnil dobrovoľne aj pred začatím exekúcie pravidelne mesačne, avšak určené výživné nesprávne zasielal v tom ktorom mesiaci, a nie mesiac vopred. Poukázal na skutočnosť, že pravidelne a riadne plní svoju vyživovaciu povinnosť bez súčinnosti exekútora, ktorý ani raz nevykonal zrážku zo mzdy, z účtu, ani iným spôsobom. Uviedol, že nemôže zriadiť trvalý príkaz na úhradu, nakoľko výživné plní vkladom priamo na účet zákonného zástupcu oprávnených detí. Vzhľadom na uvedené skutočnosti vedenie exekučného konania považoval za nadbytočné. V tejto súvislosti poukázal na konanie sp. zn. 9Er/1134/2013 vo veci oprávnenej Y. R., kde súd prvého stupňa rozhodnutím zo dňa 22.10.2015 exekúciu pre bežné výživné zastavil s výnimkou

nedoplatku 310,- eur na bežnom výživnom za obdobie od 01.07.2013 do 28.02.2014 s odôvodnením, že je možné predpokladať, že svoju povinnosť bude plniť dobrovoľne. Na základe uvedených skutočností povinný navrhol, aby odvolací súd z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že: I. Súd exekúciu pre zameškané výživné zastavuje. II. Súd exekúciu pre bežné výživné zastavuje. III. Oprávnená je povinná zaplatiť trovy exekučného konania. Alternatívne navrhol: I. Súd exekúciu pre zameškané výživné zastavuje. II. Súd exekúciu pre bežné výživné za obdobie od 11.04.2013 do budúca zastavuje s výnimkou bežného výživného vo výške 95,- eur, ktorý nedoplatok vznikol za obdobie od 10.02.2014 až 10.03.2014. Exekúcia sa bude naďalej viesť pre vymozenie tohto nedoplatku vo výške 95,- eur. III. Oprávnená je povinná zaplatiť trovy exekučného konania.; respektíve z dôvodov § 205 ods. 2 písm. a) alternatívne navrhol, aby odvolací súd z dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu povinného sa písomne vyjadrili oprávnení 1/ a 2/ prostredníctvom ich zákonnej zástupkyne. Uviedli, že z dokladov doložených v rámci exekúcie, ako aj z vyjadrení povinného vyplýva, že si svoju povinnosť neplnil riadne a včas. Platby nikdy nešpecifikoval, priradňoval a spájal platby rodinných prídavkov, výživné na exmanželku a výživné na maloleté deti. V podanom vyjadrení poukázali na sporné platby v roku 2011, pri ktorých nie je uvedený doplňujúci údaj, pre absenciu ktorého nebolo možné platby priradiť. Uviedli, že suma 95,- eur - nedoplatok na výživnom pre maloleté deti vznikla tak, že povinný dňa 10.02.2014 poukázal sumu 800,- eur (poznámka výživné + doplatok). Bližšia špecifikácia na výpise nie je, a nakoľko aj z vyjadrenia krajského súdu a súdneho exekútora vyplýva skutočnosť, že výživné na maloletých má prednosť, súdny exekútor rozdelil túto sumu na 450,- eur na maloleté deti (300,- eur bežné výživné + 150,- eur nedoplatok, ktorý dovedy predstavoval sumu 245,- eur /245,- eur -150,- eur = 95,- eur/). Záverom vyjadrili názor, že súd prvého stupňa sa dostatočne vysporiadal s tvrdeniami tak povinného, ako aj oprávnených 1/ a 2/ a súdneho exekútora, a dospel tak k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie sa zamietla.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné vo výroku o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť z týchto dôvodov:

Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým zamietol návrh povinného na odklad exekúcie, odvolaním napadnuté nebolo (a proti ktorému výroku zároveň nie je prípustné ani odvolanie), a preto zostalo v tejto časti právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

Podľa § 243b ods. 1 Exekučného poriadku v platnom znení exekučné konania začaté pred 1. novembrom 2013 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. októbra 2013, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.10.2013 exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 57 ods. 2 citovaného zákona exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa § 61b veta pred bodkočiarkou citovaného zákona exekúciu možno vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie (§ 57 ods. 3).

Podľa § 80 citovaného zákona na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy (§ 57 ods. 2), ak sa zrážky vykonávajú už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

Ustanovenie § 80 Exekučného poriadku umožňuje exekučnému súdu zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy povinného, ak sú súčasne splnené nasledovné predpoklady:

- exekúcia sa vykonáva pre bežné výživné (to znamená, že všetky nedoplatky povinného boli vyrovnané buď dobrovoľne, alebo exekučne),
- zastavenie exekúcie navrhne povinný a zároveň
- existujú predpoklady, že povinný bude výživné naďalej plniť dobrovoľne.

V prípade, že exekúcia je vedená na vymoženie bežného výživného iným spôsobom ako zrážkami zo mzdy, na zastavenie exekúcie je potrebné aplikovať ustanovenia § 57 Exekučného poriadku upravujúce jednotlivé spôsoby zastavenia exekúcie, pričom je možné analogicky prihliadnuť aj k § 80 Exekučného poriadku. Na to, aby súd mohol (nie musel) vyhovieť návrhu na zastavenie exekúcie vedenej na bežné výživné iným spôsobom ako zrážkami zo mzdy, je potrebné, aby zastavenie exekúcie navrhol povinný, ktorý je zároveň povinný preukázať, že všetky nedoplatky týkajúce sa zmeškaného výživného uhradil, t.j. exekúcia sa vykonáva už len pre bežné výživné a zároveň existujú predpoklady, že povinný bude výživné naďalej plniť dobrovoľne. Posúdenie uvedených skutočností je na voľnej úvahe súdu.

Z obsahu spisu vyplýva, že v danej veci sa oprávnení 1/ a 2/ (v zastúpení zákonnou zástupkyňou - matkou) návrhom na vykonanie exekúcie spísaným na exekútorskom úrade Mgr. Bernarda Janíka dňa 18.03.2013 v spojení s opraveným návrhom zo dňa 16.05.2013 domáhali proti povinnému vykonania exekúcie pre vymoženie zameškaného výživného na mal. K. K. (t.j. oprávneného 1/) od 01.03.2013 do 30.04.2013 vo výške 400,- eur, na mal. J. K. (t.j. oprávneného 2/) od 01.03.2013 do 30.04.2013 v sume 200,- eur, bežného výživného na oprávneného 1/ od 01.05.2013 v sume 200,- eur, bežného výživného na oprávneného 2/ od 01.05.2013 v sume 100,- eur, trov exekučného konania (poplatok za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie v sume 19,92 eur a náklady na overovanie exekučného titulu v sume 14,- eur) a trov exekúcie súdneho exekútora, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Prievidza, č.k. 7C/83/2010-47 zo dňa 29.10.2010, právoplatný dňa 03.12.2010 a vykonateľný dňa 11.12.2010.

Uvedeným exekučným titulom - rozsudkom č.k. 7C/83/2010-47 zo dňa 29.10.2010 Okresný súd Prievidza rozviedol manželstvo účastníkov konania J. R. (t.j. povinného v tomto konaní) a Y. R. (t.j. matky, resp. zákonnej zástupkyne oprávnených 1/ a 2/ v tomto konaní), upravil styk rodičov s mal. deťmi a zároveň rozhodol o vyživovacej povinnosti rodičov k mal. deťom tak, že odporcovi (t.j. povinnému v tomto konaní) uložil povinnosť platiť na výživu mal. K. K. sumou 200,- eur a na mal. J. K. sumou 100,- eur mesačne vždy vopred, najneskôr do 10. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky (t.j. matky, resp. zákonnej zástupkyne oprávnených 1/ a 2/ v tomto konaní), a to počnúc právoplatnosťou rozhodnutia o rozvod manželstva.

Súd prvého stupňa dňa 14.06.2013 na podklade podaného návrhu na vykonanie exekúcie a žiadosti o udelenie poverenia udelil súdnemu exekútorovi Mgr. Bernardovi Janíkovi poverenie na vykonanie exekúcie na vymoženie uloženej povinnosti zameškaného výživného na mal. K. K. za obdobie od 01.03.2013 do 30.04.2013 vo výške 400,- eur a bežného výživného od 01.05.2013 podľa vykonateľného exekučného titulu naďalej, zameškaného výživného na mal. J. K. za obdobie od 01.03.2013 do 30.04.2013 vo výške 200,- eur a bežného výživného od 01.05.2013 podľa vykonateľného exekučného titulu naďalej, súdom stanoveného preddavku na odmenu, DPH a náhradu hotových výdavkov vo výške 49,79 eur a trov exekúcie.

Na návrh povinného na zastavenie exekúcie a odklad exekúcie súd prvého stupňa napadnutým uznesením návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, nakoľko dospel k záveru, že nie je splnený predpoklad podľa § 80 Exekučného poriadku, že exekúcia sa vedie už len pre bežné výživné, nakoľko povinný ešte neuhradil zameškané výživné na obe mal. deti spolu vo výške 95,- eur a trovy exekúcie v plnej výške. Taktiež nie je splnený ani druhý predpoklad pre zastavenie exekúcie v zmysle tohto ustanovenia, t.j. že existujú skutočnosti opodstatňujúce záver, že povinný bude výživné naďalej plniť dobrovoľne a pravidelne. Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zároveň zamietol návrh povinného na odklad exekúcie (ktorý výrok však nebol odvolaním napadnutý a proti ktorému zároveň nie je prípustné ani odvolanie).

Súdny exekútor vo vyjadrení zo dňa 27.10.2015 uviedol, že povinný platí výživné vždy k 10. dňu v mesiaci priamo na účet matky maloletých. Zároveň oznámil, že v predmetnom exekučnom konaní eviduje zameškané výživné vo výške 95,- eur, pričom nevedel určiť, na ktoré maloleté dieťa nie je toto výživné uhradené. Dodal, že doposiaľ na trovy exekúcie bola dňa 25.07.2013 uhradená suma 142,20 eur, čo nie je postačujúce, nakoľko je potrebné uhradiť ešte sumu 1.253,57 eur. Zároveň súdu zaslal prehľad všetkých vykonaných úhrad v rámci vykonanej exekúcie.

Odvolačný súd konštatuje, že v prejednávanom prípade sa proti povinnému vedie exekúcia o vymoženie zameškaného výživného na oprávneného 1/ za obdobie od 01.03.2013 do 30.04.2013 vo výške 400,- eur, zameškaného výživného na oprávneného 2/ za obdobie od 01.03.2013 do 30.04.2013 vo výške 200,- eur, bežného výživného na oprávneného 1/ podľa exekučného titulu od 01.05.2013 naďalej, bežného výživného na oprávneného 2/ podľa exekučného titulu od 01.05.2013 naďalej, súdom stanoveného preddavku na odmenu, DPH a náhrady hotových výdavkov vo výške 49,79 eur a trov exekúcie.

Odvolačný súd skúmal plnenie vyživovacej povinnosti zo strany povinného titulom výživného na maloleté deti, vyplývajúceho z exekučného titulu, za obdobie od 01.03.2013 do rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré obdobie určil v nádväznosti na podaný návrh na vykonanie exekúcie. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že predmetom návrhu na vykonanie exekúcie neboli nedoplatky, resp. zameškané výživné vzniknuté v roku 2011, preto sa odvolací súd námietkami a tvrdeniami viažucimi sa k tomuto obdobiu v tomto rozhodnutí nezaoberal. Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že povinný počas preskúmaného obdobia platil výživné na obe maloleté deti nasledovne:

- dňa 27.03.2013 - suma 450,- eur (300,- eur malo byť uhradených na výživné na mal. deti)
- dňa 30.04.2013 - suma 450,- eur (300,- eur malo byť uhradených na výživné na mal. deti)
- dňa 16.05.2013 - suma 450,- eur (300,- eur malo byť uhradených na výživné na mal. deti)
- dňa 28.06.2013 - suma 450,- eur (300,- eur malo byť uhradených na výživné na mal. deti)
- dňa 22.07.2013 - suma 600,- eur (z písomností obsiahnutých v spise odvolací súd zistil, že celá suma bola použitá na úhradu výživného na mal. deti, čím vznikol povinnému preplatok na výživnom na mal. deti vo výške 300,- eur)
- dňa 08.08.2013 - suma 450,- eur (300,- eur malo byť uhradených na výživné na mal. deti)
- dňa 10.09.2013 - suma 450,- eur (300,- eur malo byť uhradených na výživné na mal. deti)
- dňa 10.10.2013 - suma 450,- eur (300,- eur malo byť uhradených na výživné na mal. deti)
- dňa 11.11.2013 - suma 330,- eur (suma 300,- mala byť uhradená na výživné na mal. deti za mesiac november 2013; nakoľko však úhrada neprišla na účet v zmysle exekučného titulu do 10. dňa kalendárneho mesiaca, ale až na 11. deň v mesiaci, súdny exekútor uvedenú platbu započítal v zmysle exekučného titulu na mesiac december 2013 a preplatok vo výške 300,- eur, ktorý vznikol úhradou vykonanou dňa 22.07.2013, započítal na mesiac november 2013)
- dňa 10.12.2013 - suma 330,- eur (300,- eur malo byť uhradených na výživné na mal. deti)
- dňa 10.01.2014 - suma 85,- eur (z ktorej sumy súdny exekútor poukázal 55,- eur na výživné na mal. deti. Z uvedeného dôvodu povinnému vznikol nedoplatok vo výške 245,- eur)
- dňa 10.02.2014 - suma 800,- eur (z ktorej sumy súdny exekútor 450,- eur poukázal na výživné na mal. deti a sumu 350,- eur súdny exekútor poukázal na úhradu výživného na bývalú manželku).
- dňa 10.03.2014 - suma 450,- eur (300,- eur malo byť uhradených na výživné na mal. deti)
- dňa 09.04.2014 - suma 450,- eur (300,- eur malo byť uhradených na výživné na mal. deti)
- dňa 10.05.2014 - suma 450,- eur (300,- eur malo byť uhradených na výživné na mal. deti)
- dňa 09.06.2014 - suma 450,- eur (300,- eur malo byť uhradených na výživné na mal. deti)
- dňa 03.07.2014 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 10.08.2014 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 10.09.2014 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 10.10.2014 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 10.11.2014 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 10.12.2014 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 09.01.2015 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 09.02.2015 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 10.03.2015 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 10.04.2015 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 10.05.2015 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 10.06.2015 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 10.07.2015 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 10.08.2015 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 10.09.2015 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 10.10.2015 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 10.11.2015 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 10.12.2015 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti
- dňa 10.01.2016 - suma 300,- eur - výživné na mal. deti.

Z uvedeného rozpisu platieb povinného nesporne vyplýva, že povinnému vznikol nedoplatok na zameškanom výživnom na maloleté deti vo výške 95,- eur, pričom z obsahu spisového materiálu vyplýva, že predmetný nedoplatok do dnešného dňa nebol povinným uhradený, ktorú skutočnosť potvrdil aj súdny exekútor vo svojom vyjadrení zo dňa 27.10.2015. K uvedenému odvolací súd uvádza, že v danom prípade je povinný v omeškaní s úhradou už splatného bežného výživného, ktoré sa po termíne splatnosti stáva zameškaným výživným. Vzhľadom na túto skutočnosť nemožno hovoriť o dlhu na bežnom výživnom, ale o nedoplatku na zameškanom výživnom. O bežné výživné ide iba v prípadoch, kedy výživné, ktoré má povinný uhrádzať do budúcnosti (v danom prípade mesačne vždy vopred najneskôr do 10. dňa v mesiaci), nie je ešte po termíne splatnosti. Z obsahu spisového materiálu, ako aj z vyššie uvedeného vyjadrenia súdneho exekútora zo dňa 27.10.2015 ďalej vyplýva, že povinný doposiaľ neuhradil v plnej výške ani trovy exekúcie, ktoré sú taktiež predmetom vymáhania v tomto konaní. Povinný vykonal iba ich čiastočnú úhradu realizovanú platbou zo dňa 25.07.2013 v sume 176,12 Eur. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je splnená podmienka stanovená v § 80 Exekučného poriadku, a teda že exekúcia sa vedie už iba na bežné výživné.

Pri zisťovaní, či bola splnená druhá podmienka uvedená v § 80 Exekučného poriadku, ktorou je existencia skutočností opodstatňujúcich záver, že povinný bude výživné naďalej plniť dobrovoľne, musí vziať súd do úvahy správanie sa povinného a zohľadniť, z akého dôvodu sa povinný pôvodne omeškal s plnením vyživovacej povinnosti, ako aktívne sa v rámci svojich možností postavil k splateniu zmeškaného výživného, ako si povinný plní aj iné platobné povinnosti (napr. nájomné, ďalšiu vyživovaciu povinnosť) a napokon sa môže prihliadnuť aj na stanovisko oprávneného (jeho zákonného zástupcu). Odvolací súd má za preukázané, že povinný počas výkonu exekúcie neuhradzoval výživné vždy v určenom termíne splatnosti v stanovenej výške. Z obsahu spisového materiálu súd taktiež zistil, že proti povinnému sa na Okresnom súde Prievidza zároveň vedie exekučné konanie o vymoženie výživného na rozvedenú manželku pod sp. zn. 9Er/1134/2013, z ktorého je zrejmé, že povinný si neplní riadne aj ďalšie vyživovacie povinnosti. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na vyjadrenia zástupkyne oprávnených 1/ a 2/, z obsahu ktorých vyplýva, že táto jednoznačne namieta zastavenie exekúcie, nakoľko neverí, že by povinný výživné naďalej dobrovoľne a pravidelne platil. Odvolací súd vzhľadom na uvedené zastáva názor, že v danom prípade existuje dôvodná obava, či povinný bude naďalej plniť výživné dobrovoľne, a preto nebola splnená ani druhá podmienka stanovená v § 80 Exekučného poriadku.

Keďže na rozhodnutie o zastavení alebo nezastavení exekúcie pre bežné výživné nie je právny nárok a je ponechané na úvahu súdu, ako o návrhu povinného rozhodne, odvolací súd na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že je dôvodné pokračovať vo výkone exekúcie.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.